

Maribor v petek, dne 5. januarja, v hiši g. Franca Prištvnik. Za občine: Radvanje, Razvanje, Tezno, Studenci in Pekre. Začetek ob 2. uri popoldne. Predavata Fr. Žebot in Ivan Vesenjak.

Shodi Slovenske ljudske stranke se vršijo po temle redu: V nedeljo, dne 31. decembra po rani maši bo shod v Spodnji Polskavi, isti dan popoldan ob 2. uri v Račah pri Mariboru. Na Novega leta dan po rani maši zborovanje SLS v St. Petru niže Maribora in v Kottljah na Koroškem. V župnijah, kjer želijo politična zborovanja, naj glavni zaupniki to javijo po dopisnici Tajništvu Slovenske ljudske stranke v Mariboru.

V Makolah je sklicala tamošnja KZ dne 24. decembra političen shod, ki je bil zelo dobro obiskan. Shodu je predsedoval ugleden posestnik g. Hajšek, zapisnikar pa je bil predsednik KZ g. Škerbiš. Poslanec Žebot je v poklugournem govoru razpravljal o političnem položaju. G. župan Bogina je na koncu v imenu cele župnije izrazil Slov. ljudski stranki oz. Jugoslovanskemu klubu iskreno zahvalo za krepko obrambo pravic našega ljudstva. S klucem: Za avtonomijo Slovenije pojdemo Slovenci združeni vsi v Slov. ljudski stranki pogumno v volilno borbo! — je zaključil predsednik res lepo uspešno zborovanje. Po shodu so se župani, občinski odborniki in celi krajevni odbor naše stranke sestali k važnemu posvetovanju.

Večerni sestanek KZ. Iz Gor. Ponikve nam poročajo: Naša KZ je začela po vseh prireditvah večerne sestanke pod vodstvom odbornikov dotične vasi. Na teh vaških sestankih se člani medsebojno porazgovorijo o gospodarskih in političnih vprašanjih. O političnem položaju poročajo na sestankih domači g. župnik. Take večerne sestanke po vaseh bi želeli, da vpelje vsaka krajevna Kmetijska zveza.

Tedenske novice.

Srečno Novo leto želita cenj. naročnikom in čitateljem uredništvo in upravnštvo «Slovenskega Gospodarja».

ZBIRAJTE ZA VOLILNI SKLAD!

Volitve stanejo veliko denarja. Za volitve je treba mnogo lepakov, letakov, dopisov in tiskovin. Tudi vožnje stanejo ogromne svote. Poština bo pri teh volitvah desetkrat tako visoka, kakor je bila pri zadnjih. Zato prosimo svoje somišljenike in prijatelje, da pri vsaki priliki zbirajo doneske za volilni sklad Kmetijske zveze, oziroma Slovenske ljudske stranke. Samostojneži so za zadnje volitve dobili od dr. Žerjave 400.000 K, letos bodo gotovo dobili še več. Mi kot krščanska in ljudska stranka nimamo takih bogatih stricov za seboj, kakor je dr. Žerjav za samostojneže, zato si moramo sami pomagati. Na delo torej za naš volilni sklad! Doneski za volilni sklad se naj pošiljajo na naslov: Slov. kmetijska zveza v Mariboru. Naj se vedno označi pri pošiljati, da je znesek namenjen za volilni sklad.

Na delo za naše liste! Pred volitvami stojimo. Najboljše orožje zoper nasprotnika za časa volitev so dobro razširjeni časopisi. Mi moramo pri volitvah popolnoma premagati demokrate, samostojneže, socialne demokrate in druge stranke, tako da bo v Sloveniji samo Slovenska ljudska stranka odločevala. Zato pa širite «Slovenskega Gospodarja» od hiše do hiše! Število naročnikov mora poskočiti za najmanj 5000. Članice Marijinih družb in Dekliskih zvez ter vrli mladeniči, pa tudi krščanski možje in dobre matere, vsi naj zastavijo vse sile, da izginejo slabi časopisi iz slovenskih hiš in da pridejo v vsako hišo dobri katoliški časopisi.

Novim naročnikom. Kdor si list nanovo naroči, naj napiše na položnico ali pa na nakaznico besede: **Nov naročnik**, potem bo list dobil v redu. Nekateri si želijo list naročiti na novo, pa najprvo pišejo dopisnico, da jim naj pošljemo list s položnico. Nato dobijo položnico in predno potem mi dobimo denar, traja najmanj 14 dni do 3 tedne. Tako se dopošiljanje lista zakasni za najmanj 3 številk. Zato prosimo tiste, ki hočejo list naročiti na novo, da, ako nimajo položnice, vzamejo denarno nakaznico in nam po nji pošljejo denar in svoj naslov ter zraven pripišejo, da so novi naročniki, potem bodo list takoj od začetka dobivali redno.

Stare naročnike uljudno prosimo, da takoj plačajo naročnino vsaj deloma za leto 1923, da jim ne bo treba lista ustaviti. V 14 dneh nam bo poslo veliko naslovnih pol in napraviti moramo nove. Na nove pole pa pridejo samo taki naročniki, ki so naročnino že plačali. Kdor torej vsaj deloma ne bo poslal naročnine, ne pride na novo polo in list se mu ustavi. Da se to ne zgodi, prosimo, da dosedajni naročniki vsaj do 15. januarja obnovijo naročnino.

«Slovenskega Gospodarja» stane za celo leto 25 dinarjev, za pol leta 12.50 dinarjev, za četrt leta 6.50 din.

V spomin + P. Rudolfu Marolt v Celju. Nikdar nisem šel tako težko, tako žalosten v Celje, kakor takrat, ko sem šel na Tvoj pogreb. Našel sem te še na parah, bil si neizpremenjen, kakor da bi spal navadno spanje. Množica ljudstva je ... zbrana okoli Tebe; molili so za Te, kropili so te in glasno ihteli. Tudi moje oči so zalile solze ... Težko mi je bilo pri srcu, kajti bila si ves čas zelo dobra. Kdo bi si mislil, da nas boš zapustil v najlepši moški dobi, komaj 42 let star; delal si neumorno do zadnjega vzdihljaja.

Bilo je tretjo adventno nedeljo; celo jutro si spovedoval, ob deveti uri si mislil iti na prižnico oznanjevat besedo božjo, kakor vsako nedeljo, a 5 minut pred deveto ura Te zadene kap; prepričan bodi, da je ta nova bolj pretresla vse navzoče v cerkvi ko so izvedeli, kaj te je zadelo, kakor vsaka živa pridiga.

Se bolj je prestrašila ta novica vse v samostanu. Kako so si bratje prizadevali, rešiti ti življenje, a bilo

je zastoj ... zaspal si za zmiraj. Sporočilo o Tvoji smrti je osupnilo Tvoje sobrate v vseh samostanih in tudi Tvoje znanke, ki so brali poročilo o Tvoji smrti v časopisih. Kolika žalost se je po polotila dobrega ljudstva v Celju in daleč na okoli, ko so zvedeli o Tvoji prerani smrti. Vsi so Te poznali in spoštovali, saj si jim bil premnogim duševni voditelj skozi dobo 14 let, odkar si bil v Celju. O koliko si storil dobrega v spovednici; nad 231 tisoč si jih spovedal, odkar si bil spovednik, tako imaš zabeleženo v Tvojem dnevniku, ki si ga tako lepo vodil.

Ni čuda, da se je ljudstvo trunoma zbiralo pri Tvojem mrtvaškem odru in se za Teboj jokalo, in to ljudstvo Te je spremljalo do groba, molilo in jokalo za Teboj, kakor še menda nikdar za nobenim.

Solze mi zalivajo še sedaj oči, če se spomnim na šolske otroke, katerim si bil 14 let katehet, kako so ti plakali, ko so Te hodili kropiti in posebno pri pogrebu. Celo pot so glasno jokali, da so bili vsi do solz ganjeni, ko so te slišali in videli, ki se sicer niso pogreba udeležili. Na pokopališču, tam je bilo plakanje otrok tako glasno, da so se komaj slišale pogrebne molitve. In z otroci je jokalo vse. Tako ginljivega pogreba še menda ni videlo Celje, kakor je bil Tvoj. Mnogi otroci se niso mogli ločiti od groba, več kakor pol ure so še vedno stali pri grobu in plakali. O solze nedolžnih otrok, kako hladilo za Tvoj grob! Pa saj so lahko jokali, saj so zgubili v Tebi tako dobrega, tako vnetega učenika. Čudno, da si otrokom v šoli zadnji teden pravil večkrat o smrti, povedal, da boš Ti kmalu umrl in kako Te bodo videli na parah s kapuco na glavi ... Da Ti si slutil, da je Tvoja zadnja ura blizu; saj si nam večkrat govoril o tem, da boš naglo umrl, kakor Tvoj oče, in zgodilo se je ... Bil si pripravljen popolnoma. Še prejšnji večer si bil pri spovedi in potem si zapisal v Tvoj dnevnik, da si razum pokore še zmolil 3 Oče naše in Češčne Marije na čast sv. Jožefu za srečno zadnjo uro. Umrl si — a Ti živiš naprej v srcu Tvojih sobratov, v srcu našega ljudstva — posebno v srcu šolske mladine. Spomniti se Te hočemo vedno v naših molitvah! Na svidenje v nebesih! — P. Rudolf Marolt je po dokončanih bogoslovskih študijah v Ljubljani in po ordinaciji stopil v samostan, leta 1903 17. septembra. Eno leto je bil v noviciatu, potem 4 leta v Lipnici in 14 let v Celju, kjer je prerano sklenil svojo pozemeljsko življenje. Naj počiva v miru! P. L.

Smrtna kosa. Iz St. Ilje v Slov. gor. nam poročajo: Tukaj je umrla v četrtek dne 21. t. m. sestra rajnega župnika veleč. g. Kelemina gospod. Terezija Kelemina v 63 letu starosti. Pogreb se je vršil v soboto, dne 23. t. m. ob obilni udeležbi. Pokopal jo je jarenski g. dekan Jožef Čižek, ki je ob odprtem grobu spregovoril par ginljivih besed. Rajna je bila vrla gospodinja, blaga žena in v St. Ilju zelo spoštovana. N. v m. p!

Uradni dnevi okr. glavarstva v Slov. Bistrici se vrše v letu 1923 vsak prvi četrtek v mesecu, pri Sv. Lenartu pa vsak drugi četrtek v mesecu. Ako pa je ta četrtek praznik, vrši se uradni dan prihodnji četrtek.

Okrađen župan. Župan Alojzij Sel iz Zerkove pri Mariboru se je mudil te dni pri Črnem Orlu v Mariboru. Hlapec je Selovega konja spregel, ga odpeljal v hlev in župan Sel se je nekaj časa zamudil pri konju v hlevu. V času, ko je bil Sel v hlevu, mu je okradel neznanec iz črne torbice, katero je pustil malomarno ležati na vozu, nad 50.000 K. Ako bo g. župan Sel tako brezkrben glede občinskega denarja kot je na primer s svojim, potem bo občini Zerkovci predla slaba.

Volitev v pokojniški zavod. V petek, dne 29. dec. 1922 ob 8. uri zvečer se vrši v kazini javen shod vseh volilnih upravičencev, za volitev v pokojniški zavod. Zasebni nametenci vseh strokov vabljeni!

Kaj je zanimivega pri Sv. Bolfenku v Slov. gor.? Vsak poštenjak se veseli veselih božičnih praznikov, ki oznanjajo svetu ljubi božji mir. Toda nek hudobnež nam je skvaril božično veselje, v noči od 19. na 20. dec. nam je strgal in odnesel tri plakate za naše krščanske liste. Temno noč si je poiskal ta pokveka za svoje delo, po dnevu se je ničvrednež bal naših krepkih pesti. Grozovito so ga razdražila imena naših krščanskih listov, da je iskal hladila za svojo jezo v pobalinskem trganju plakatov. Še papir je odnesel. Le imej ga, dobro ga hrani in napiši nanj svoj greh. Nikar pa ne misli, da boš s tem «Slov. Gospodarju» odbil le enega naročnika; še rajši ga bodo sedaj naši možje in mladeniči naročali, še rajše ga bo čitalo naše narodno ženstvo, ko dobo videli, da trpi krivico. Kar ljubi poštenje, je z nami; mnogi so leta 1919 korakali po drugi poti kot mi, mi jih nismo sovražili, tudi ne odbijali od sebe; obžalovali smo samo razkol, ki nas je razcepil; vedno pa smo prijateljsko vabili brate, da se zopet združijo z nami. Teža življenja, ki nas tare vse, jih je pripeljala nazaj v naše vrste. Ene krvi sinovi smo bili, ene matere — Slovenije otroci — bodimo torej tudi kot dobri bratje enih misli in enih želja! Mir božji nad nami in vsemi, ki so blage volje! Kdor pa dela še zdaj, po tolikih bridkih izkušnjah, za razdor ali seja še zdaj sovraštvo med nami, tega izbrisimo iz svojih src! — Dne 22. dec. so v Gočovi pokopali Marijo Kurboš roj. Firbas, bolfensko rojakinjo. — Posojilnica je razglasila, da poviša z Novim letom obrestno mero za hranilne vloge na 5 odst. Gotovo bodo vsi, ki so tako srečni, da imajo doma prihranke, svoj denar še raje nalagali v domači hranilnici, ki se je v kratki dobi svojega obstanka razvila v mogočen denarni zavod. Vestno delo pač mora roditi lepe sadove, Mi se jih le veselimo. — Vsem čitateljem srečno Novo leto, polne žetve, polne polne kleti, pre vsem pa dobro, veselo, zadovoljno srce!

Poročilo o gledališki predstavi v Ormožu. Preteklo nedeljo ob treh popoldne je priredil tukajšnji orlovski odsek v Skorčičevi dvorani ob jako dobrem obisku iz

vseh slojev občinstva gledališko predstavo. Igrala se je najprej narodna ljudska igra «Krivopriseznika». Igralci so izvrševali svojo nalogo prav dobro, posebno pa oni, ki so imeli glavne vloge. Četudi bi bili igralci že s to igro samo, ki je trajala dve in pol ure pokazali svojo spretnost in sposobnost za take prireditve, pa se je še dodala šaljiva igra «Naša dekleta», sestavljena od Hriberškega, tajnika središkega orlovskega odseka, ki je vzbudila med občinstvom mnogo in neprisiljenega smeha. Celi, ob tukajšnjih prilikah težavni spored se je odigral brezhibno, dostojno in s popolnim uspehom se je končala prireditev, za katero ima poleg igralcev največ zaslug Jeranov oče, aranžer A. Ivanuš. Poročevalec je govoril z raznimi osebami, ki so se izražale polne priznanja o prireditvi. Nekoč se je od neke strani govorilo, da je ormoški Orel šel spat. Ne, gospodje, tega dopadenja vam Orel, ki obsoja že iz predvojskih časov, nikdar ne bo storil. Orel živi, deluje in krepko razprošira svoje peruti, seveda ne obstoja njegovo delo v vpitju, veseljačenju, tudi ne v paradah, ampak v resnem notranjem delu, v kulturni izobrazbi. Če se pomisli, s kako vstrajnostjo prihajajo člani k sestankom, vajam, prireditvam, po celo uro daleč in se morejo večkrat še le v noči vrniti domov, potem je to živa ideja in požrtvovalnost, ki je vsega priznanja vredna. Katoliško ljudstvo ormoške fare, ti pa se zanimaj za tvoje orlovsko organizacijo in jo radodarno gnotno podpiraj.

Novice od Male Nedelje. Malonedeljčani, naročniki «Slovenskega gospodarja», ostanite tudi v novem letu zvesti našemu najboljšemu listu «Gospodarju». Res je, da je naročnina letos zvišana, a to le radi tega, ker nima naš denar prave veljave in vrednosti. Pisec teh vrstic se prav dobro spominja, ko je hodil pred leti kopat v vinograd za borih 25 krajcarjev na dan, torej štiri dni za en goldinar in tedaj je stal «Gospodar» na leto tudi samo en gold. Danes pa zasluži delavec v vinogradu 40—50 kron, torej v 4 dneh 160—200 K, si tudi sedaj ravno tako lahko naroči Gospodarja kot pred leti. Pri Mali nedelji se je začelo močno gibanje za nabavo novih zvonov. Od vseh župnij prihajajo poročila o slovesnih blagoslovitvah novih zvonov, radi tega se moramo tudi mi Malonedeljčani zdramiti, da dobimo v kar najkrajšem času nove zvonove, ker sicer bi preveč zaostali za drugimi manjšimi in revnejšimi župnijami kot n. pr. naša. Pri nas so se v zadnjem času pojavili do slej še ne odkriti tatovi, ki krađejo pri posestnikih svinje in perutnino. Ti uzmoviči so že tudi vdrli in vlomili pri dveh posestnikih in odnesli, kar jim je prišlo pod roke. Zandarmerija pridno zasleduje to tatinsko družbo.

Pregled najzanimivejših novic v St. Ilju pod Turjakom v minulem letu. Ker se je leto že skončalo, moramo tudi St. Iljčani sporočiti zanimive dogodke v preteklem letu. Fantje so si ustanovili Orla in polagoma napredujejo. Če bodo vstrajni, upamo, da nam bodo mogli še pokazati lepe uspehe. Ne smete si pa misliti, dragi fantje, ako ste Orla, znate dobro telovaditi, da to zadostuje orlovskim načelom. Po mnenju drugih je pravi Orel le tisti fant, ki živi tudi po naukih zlate knjige. Torej St. Iljski Orli, le naprej po začrtani poti. «Zlate knjige». A dekleta so si ustanovile Dekliško zvezo in imajo mesečne sestanke, kjer se izobražujejo, da postanejo enkrat značajne, odločne žene katoliške misli in dejanj, katerih toliko potrebuje naša novoustanovljena Jugoslavija. Možje imajo pa krajevno KZ v kateri se zbira vse katoliško ljudstvo. Vrše se vsako prvo nedeljo v mesecu odboreve seje, od katerih potem pošljemo resolucije glavnemu tajništvu v Celje. Kmetje! Le ne izgubiti poguma, res imamo hude skrbi in moreče čase, ali bomo jih zmagali v zaupanju na Boga in tudi sami ne držimo rok križem, bodimo varčni, skrbni in kadar bodo volitve, tedaj pa vsak svojo krogeljico tja, kjer je stranka rešitve. Enkrat smo se vjeli na limanice, pa nikdar več! Pa še eno veselo novico smo doživeli St. Iljčani. Dne 15. oktobra smo dobili tri nove jeklene zvonove iz jeseniške tovarne. Vsa župnija se je potrudila, da smo jih kar na najbolj slovesen način spravili v zvonik. Bog bodi plačnik našemu č. g. župniku in drugim, ki so nabrali, oziroma darovali denar za nove zvonove, ki imajo tako lepo ubran glas. Nekdo se je sicer jezil v «Napreju» in mu novi zvonovi niso po volji, ker ga dramijo in mu pravijo, da ima tudi on dušo, katero je treba v red spraviti. — To so torej na kratko opisane šentiljske novice. Drugo leto pa, ako nam Bog da zdravje, pa se bomo večkrat oglasili v Vašem cenjenem listu, katerega precejšnjo število prihaja v naš planinski kraj.

Za vzgled in v posnemanje drugim! Od Sv. Andraža v Slovenskih goricah nam poročajo: H koncu se nagibajoče leto smemo imenovati dobro leto, ne le zavoljo tega, da je zemlja kmetiču, ki jo pridno obdeluje, plačala njegov trud in napor, tudi v kulturnem pomenu smemo biti zadovoljni. Naši katoliški listi in časopisi pridobivajo vedno več naročnikov, pa tudi pridnih čitateljev. Ljudstvo, ki je po večini dobro, začena spoznavati, da mu ni le delo potreba, ampak tudi izobrazba, ki mu jo pa nudijo najbolj knjige in pa dobri časopisi. Andraževčani, ne zanemarite nikdar več srčne izobrazbe, zato pa ostanite še nadalje zvesti vsem našim katoliškim listom, ki prihajajo sedaj v tako častnem številu med vas. Pohvaliti se mora tudi velika skrb za vaše kapelice in križe. Vse Marijine kapelice, in teh ni malo, so bile v tem letu prenovljene. Tam na prijazni Gibini pa se zida nova velika kapela, ki bode pa šele bodoče leto dogotovljena. To kaže, da se verska zavest budi čimdalje bolj. Velika je tudi požrtvovalnost za obnovo domače cerkve. Nedeljo za nedeljo se zahvaljujejo blagi občani in župljani za njihove darove. Lepa je notranost cerkve, a manjka ji najlepši kras, zvonovi. Zelja je že vseobča, da bi skoraj

zadonel po našem kraju mili glas zvona. Gotovo bodo blaga srca storila vse, da se ta želja čimprej uresniči!

Plemeniti čini! Mi vsi, ki se nismo spomnili za Božič izmed bednih najbednejših, storimo to za novo leto s tem, da potožimo dar slepih na oltar! Milodare sprejema hvaležno Podporno društvo slepih v Ljubljani, Wolfova ulica 12, za daš na dvorišču!

Nove zvonove so dobili pri Sv. Trojici v Dobrežah (župnija Pilštanj) in sicer kar tri. Zvonovi so jednolični in vliiti na Jesenicah. Ljudstvo je lepo nbrane zvonove sprejelo z velikim navdušenjem. Nove zvonove je na slovesen način med sviranjem godbe in pokanjem topičev blagoslovil domači g. župnik.

Solska božičnica v St. Pavlu v Sav. dol. Pod vodstvom Šentpavelskega učiteljstva priredila se je v soboto, dne 23. decembra ob 4. uri popoldne v prid revnim učencem šolska božičnica, za katero so šentpavelski mladinojubi prispevali lepe darove: bodisi v denarju, sadju, platnu, pecivu itd. in ki je vrlo dobro uspela; kajti obdarovan je bil vsak učenec, zlasti pa revni. Največ truda je imela nadučiteljeva soproga Pečarjova, kateri se zanj, kakor vsem darovalcem podpisana v imenu krajnega šolskega sveta in šolskega vodstva najtopleje zahvaljujeta.

Anton Stenovec, načelnik, Srečko Pečar šolski vodja.

Nemčija izganja naše ljudi. V Maribor se je pripeljalo te dni 27 družin iz Nemčije. Družine so živele tamkaj in imele svoje delo in nekatere svoje domove. Sedaj je nemška vlada ukazala, da so morali zapustiti Nemčijo. Znano je, da je Nemčija izgubila v svetovni vojni vse izvenevropejske naselbine in od svoje- ga ozemlja v Evropi približno 4—5 krat toliko, kakor meri Slovenija. Vsled tega ima mnogo brezposelnih državljanov in privatnih uradnikov, poduradnikov in delavcev, zato izganja tujerodce, da namesti na njih mesta domačine-Nemce.

Izkaz darov za "Dijaško večerjo." Marijina družba in ne Dekliška zveza, kakor smo zadnjič poročali je razun enega voza krumpirja, fižola in jabolk se v denarju nabrala na novo 500 din. Pristrčna zahvala za izgledno njeno pridnost, ki naj bila vzgled vsem drugim! Do sedaj je nabrala za D. v. te 8000 kron. — Pri lepem lovu v Haložah je zakupnik lova g. Franc Hanželič, nabral pri gospodih loveh iz Ormoža in okolice za Dijaško večerjo 275 din. Vsem darovalcem-lovcem najpristrčnejša hvala! — Repolusk Friderik, župnik v St. Vidu pri Valdeku 30.— din. — Nelmenovan na Pobrežju 15 din. — Ledinek Liza, Polički vrh, 250 din. — Dekliška zveza pri Sv. Marjeti niže Ptuj je nabrala 39 vreč (2275 kg) raznih živil, večinoma krompir, pa tudi nekaj ajde, fižole, selja, repe, 713 K denarja, 52 jaje in nekaj jabolk. Od nabrega denarja so odrajtale poštno stroške in še v ostalem poslale 35.75 din. Tudi njim pristrčna hvala. — Blagajnik Dijaške večerje, (Maribor, Cirilova tiskarna) želi vsem dose- danjim in bodočim darovalcem prav srečno in blagoslovije- so novo leto in se zahvaljuje posebno raznim Marijinim družbam za njihovo požrtvovalno delo za uboge lačne di- laka. Bog živi vse skupaj!

Gospodarstvo.

Gospodinjski tečaj v Rogški Slatini. Tukaj se bo vršil gospodinjski tečaj za kmetska dekleta od Novega leta do 15. marca. Dekleta rogaškega okraja, oglasite se do konca leta pri svojih oč. gg. župnikih ali pa pri ta- mošnjem županstvu.

Nove kmetijske knjige. Antona Janša Nauk o če-

belarstvu. — Ta knjiga, katero je spisal v nemškem je- ziku sloveči naš rojak Janša, je slovenska prvokrat iz- šla v Celju leta 1792, prevedel jo je Janez Golčnik, župnik v Grižah. Ker je to delo izvanredno temeljito in popolno in je v čebelarstvu še danes v veljavi to, kar je pred 150 leti učil Janša, je oskrbel znani veljak v če- belarstvu, mojster Rojina tretjo izdajo, te za čebelarje velezanimive knjige, ki ima pa še toliko večjo vred- nost, ker ji je pridelal višji sadj. nadzornik Humek ja- ko umesten dodatek o Znidaršičevem panju. Ta spis je pojasnjen z besedo in podobami tako temeljito, da si bode vsak čebelar, ki je tudi nekoliko več mizarstva, lahko napravil lepe panje sam ter pričel obratovati z njimi. Knjiga je za čebelarje vredna vsega priporočila.

Sadje v gospodinjstvu. Priredil M. Humek. Zares, jako potrebna in prav lepo opremljena knjiga, saj jo krasi 15 prelepih barvanih prilog in še 42 drugih slik. Skrbna gospodinja bode s pomočjo te koristne knjige vedela v dobrih sadnih letinah pripraviti marsikaj, kar pride v gospodinjstvu tedaj prav, če sadja ni. Knjiga po- ve obširno in razločno, kako se najrazličnejše sadje in tudi sočivje vkuhava, kako se pripravlja marmelada, sadni sok in druga taka roba, kako se sadje v brez- dičnih pripravah dobro suši, kako se poceni pripravi dober kis itd. Ta knjiga je tako umestna in potrebna, da bi si jo pač morala omisliti vsaka razumna gospo- dinja.

Breskev in marelica, kako ju vzgajamo in oskrbu- jemo. Priredil M. Humek. Menda ga ni človeka, ki ni ne ljubil finih, sočnih breskev in zlahko duhtečih ma- relie. Toda za vzgojo in pravilno oskrbo tega plemenit- tega in dobičkanosnega sadu pa se malokdo zanima. Ta knjiga pa ima hvalevredni namen, seznaniti vse ti- ste, katerim je možno pečati se z oskrbovanjem bres- kev in marelic, kako se vzgoje ta drevesa, kako jih je treba pravilno oskrbovati, kakšne vrste je treba izbirati, da bode uspeh razveseljiv. Naj bi sadjarji v vinorodnih krajih prav pridno uvaževali nasvete, ki jih podaja ta čedna, z barvnimi in navadnimi podobami ozaljšana

knjiga. Vse tri knjige je založila Jugoslovanska knji- garna v Ljubljani, dobe se pa tudi v vseh slovenskih knjigarnah.

Zveplovoapnena brozga se splošno priporoča kot iz- borno rastlinsko obrambno sredstvo. Posebno zabranjuje v vinogradih nastop oidija, ako se trte namazejo koncem zime pred brstenjem s 30 odstotno raztopino. Tudi sadno drevje, skropljeno pred brstenjem z enako raztopino ohranimo pred oidijem, škrlujom kodravostjo, listnini in krvavimi ušmi, pred kaparji in drugimi rastlinskimi škodljivci.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 361—367 naših kron, francoski frank stane 27.40 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 54 vin, 100 čehoslovaških kron stane 1120, za 100 nemških mark je plačati 5.92 do 5.96 in za 100 laških lir 1880—1892 jugoslovanskih kron. V Curihu znaša vrednost naše krone 1.40 centi- mov (1 centim je 1 vinar). Od zadnjega poročila je vrednost naše krone padla za 25 točk.

RAZGLAS.

1173

V četrtek, dne 18. januarja 1923 ob 10. uri do- poldne se vrši na licu mesta v Mariboru, Mlinska ulica šte. 15.

prostovoljna javna dražba.

Proda se hiša z vrtom. V hiši se vrši stara gostilniška obrt — poprej znana Šoštariceva go- stilna.

Najnižja podnuba znaša 2. milijona jug. kron. Ponudniki morajo pred začetkom dražbe položiti 10% varščine. Hiša se proda tu li pred dražbo ako to kupec želi.

Natančnejše podatke glede dražbenih pogojev, obsežnosti objekta i. t. d. dajeta solni konsar Dr. Franjo Firbas notar v Mariboru, ter zastopnik lastnika dr. Franjo Rosina, odvetnik v Mariboru.

Lepa novo sidana hiša, z nekaj zemljiščem, ima 2 veliki sobi in 2 kuhinji, z drugim gos. poslopjem, klet, vodnjak i. t. d. pol ure od Ma- ribora na glavni cesti. Stano- vanje tikoj za prevzeti proda lastnik Franc Podhupnik, Tezno 37 pri Mariboru. 1138

Malo posestvo

7 orlov se proda. Terglaščnik Jožet, zg. P. ikovna. 1113-1

Proda se hiša.

Pobrežje, Nasipova ulica 9. 1110

Sprejmejo se za marof ribarstva dva brega v Mar- riboru: dva pravnikarja, ena konjar, en volar, dva pastirja (13 do 15 let) in ena majarica ali gospodinja. Kje pove upra- vištvo. 1140

Pridna dekla

se išče. Naslov v upravni štu. 1111 2-1

Srečno novo leto

želi vsem svojim cenj. odjemalcem ter se priporoča za nadaljnjo naklonjenost

Alojz Drofenik

manufakturna trgovina „Pri Solncu“

Celje, Glavni trg šte. 9.

Srečno novo leto želijo svojim cenj. odjemalcem sledeče tvrdke:

FRANC MASTEK

Manufaktura in modna trgovina

Maribor

Glavni trg 16

IVAN KORAŽIJA

veletrgovina z železom

Maribor

Aleksandrova 23

FRANJO FARIČ

tovarna poljedelskih strojev ter livarna železa in kovin

Maribor

Levitikova ulica 9

VALJAK & KLEMENČIČ

«Park kavarna»

Maribor

FRANC JANČAR

Hotel «Pri Zamorcu»

Maribor

Gospodska ulica

KAROL JANČIČ

trgovina z manufakturnim blagom

Maribor

Aleksandrova 11

FRANC STICKLER

Restavracija «Glavni kolodvor»

Maribor

IVAN KRAVOS

sedlarska delavnica in trgovina z usnjenim blagom

Maribor

Aleksandrova cesta 13

Koroška c 17

FRANJO STARČIČ

špecerija in manufaktura

Maribor

Vetrinjska ulica 15

FRANJO LAH

trgovina z manufakturnim blagom

Maribor

Gospodska ulica

A. REČNIK

koncesijonirano električno podjetje

Maribor

Tržaška cesta 1

Livarna zvonov in kovin

Inž. I. & H. BÜHL

Maribor

Motherjeva ulica

FRANC GROBELŠEK

trgovina z deželnimi pridelki in moko na debelo

Menjalnica žita

Maribor

Aleksandrova cesta 77

J. N. ŠOŠTARIČ

trgovina z manufakturo

Maribor

Aleksandrova cesta 13